

toch wel ernstig. Maar als we dan ten slotte lezen, dat hij heengaat, dan wordt het, al zeggen we het niet, toch wel een weinig anders en (o ons arglistig hart) dan stellen we ons zelf toch wel eens boven hem, omdat wij niet zoo beslist hebben gezegd, dat wij van Jezus heen gingen.

Merk nu in de eerste plaats op, dat Jezus niets bijzonders van den rijken jongeling vraagt. De voorstelling, alsof de eisch van Jezus zoo iets buitengewoons zou zijn geweest, is verkeerd. Neen, de Heiland vraagt niet aan ons allen, dat we al het goed, dat we op deze wereld ontvangen, zouden opgeven, maar Hij vraagt ons toch allen een offer. Daar kan niemand tot Hem komen zonder het brengen van een offer. En dat offer vraagt de Heiland ons wel niet met een hoorbare stem, maar Hij vraagt het toch. Hij eischt, dat wij Hem zullen liefhebben boven alles. En dat moeten wij ook *b e w i j z e n*. Vandaar, dat de Heiland ons een offer vraagt. Wat Hij van u vraagt? Ik weet het niet, maar Hij zal het u wel zeggen door uw levensomstandigheden heen. Misschien vraagt Hij wel, dat gij uw vriend voor Hem zult opgeven, of een vriendin, of een voordeelige positie. Maar, wat Hij ook vraagt, het is altijd datgene, wat u ten afgod werd.

Die rijke jongeling had ook een afgod, dat was zijn goed. En dáárom wil de Heiland, dat hij er afstand van zal doen. Indien hij dit niet wil, dan zal het voor hem een onmogelijkheid zijn Jezus te volgen. En als wij van *o n z e n* afgod geen afstand willen doen, kunnen wij het evenmin.

Wat een gewichtig oogenblik voor dien jongeling, toen de Heiland hem voor de keus stelde. Hij meende 't zoo ernstig, en hij zou veel willen doen, om het eeuwige leven deelachtig te worden. In zijn ernst is hij velen van ons ten voorbeeld.

Helaas, hij koos voor zijn afgod.

* * *

Maar zie nu ook, dat de rijke jongeling de eisch van den Heiland ernstig neemt. Hij kiest verkeerd, want hij kiest voor zijn afgod, maar als hij van Jezus heengaat, is het met droefheid in 't hart. Dat heengaan valt hem niet gemakkelijk. En als de Heiland maar een andere eisch had gesteld, een deel van zijn goed had gevraagd, hij zou wel gebleven zijn.

Zelfs uit zijn heengaan spreekt zijn ernst. En laat ons dit nu verstaan. Want zoovelen in onzen tijd, die, schijnbaar, niet tot een beslissende keuze komen. Zoo oppervlakkig schijnt het wel, of ze voor Jezus gekozen hebben. Ze leiden geen goddeloos leven, ze willen voor den Naam en de zaak des Heeren ook nog wel iets geven, hun plaats is onder het volk des Heeren.

Dan komt de Heiland met zijn eisch: uw afgod. En wat doen dan zulke menschen? Ze gaan, ook alweer schijnbaar, niet van Jezus heen. Ze trachten nog in Zijn nabijheid te blijven. En ze zouden zeer verontwaardigd zijn, als iemand hun zou durven zeggen, dat ze geen deel aan Jezus hadden. Maar ze doen, alsof Jezus nog nooit iets geëischt had en ze houden hun afgod ook vast.

Zulke menschen maken er geen ernst van. Want, werkelijk, zoo kàn het niet. Een van beide moet opgegeven worden, Jezus of de dienst der zonde. De eisch van den Heiland moet ingewilligd en zoo niet, dan moet ook niet gedaan worden, alsof toch voor Hem gekozen werd.

Neen, dat kàn niet, al zouden we dat willen. In werkelijkheid is het ook niet zoo. In werkelijkheid hebben wij, als we zóó doen, al met Jezus gebroken. We hebben voor de zonde gekozen, voor onzen afgod.

Maar zie nu den rijken jongeling. Hij doet anders. Hij is in eik geval eerlijk. Hij wil zijn goederen niet verkoopen, om de opbrengst daarvan aan de armen te geven, goed, maar nu doet hij ook niet, of hij toch eigenlijk voor Jezus koos.

Hij gaat heen, bedroefd, maar hij gaat toch heen. En voor alle halfslachtigen, die niet voor Jezus willen kiezen en die toch maar aarzelend blijven staan, om te doen, alsof ze bij Hem hooren, is deze jongeling ten beschamend voorbeeld. Want zij hebben in Jezus' nabijheid niets te zoeken. 't Is hun plicht, er nu ook maar openlijk voor uit te komen, dat ze kozen tegen Jezus en voor de zonde. Waarom zouden ze niet eerlijk zijn? En waarom willen ze in *n a a m* volgers van Jezus genoemd worden, terwijl hun hart verre van Hem is?

* * *

De rijke jongeling gaat bedroefd heen. Ach, die droefheid kan hem niet baten. De droefheid naar de wereld werkt den dood. Maar de droefheid naar God werkt een onberouwelijke bekeering.

Nu laat de Heere ons door de geschiedenis van den rijken jongeling waarschuwen. En door middel van die geschiedenis plaatst hij ons allen voor de keuze.

Wat wilt gij nu? Gij *m o e t* kiezen. O, doe de goede keuze, die u nooit zal berouwen. Geef alles ten offer, wat de Heere ten offer vraagt. En denk niet, dat dit offer u arm zal maken. Gij zult nog nooit zoo rijk geweest zijn, als ge *dàn* zijt, als ge de eisch des Heeren inwilligt. Want dan bezit gij Hem in leven en in sterven beide.

Maak ernst met die keuze. Doe niet steeds, alsof gij morgen en overmorgen ook nog wel zoudt kunnen kiezen. Kies niet voor de zonde, om dan toch schijnbaar bij Jezus te blijven.